NORAKSTS
Lieta Nr. 142318812
1-1234-13/11

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS

S P R I E D U M S

LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Rīgā 2013. gada 28. martā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese Inga Putra,

piedaloties sūdzības iesniedzējam *A.Ā.* un iestādes Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes pārstāvei *I.C.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *A.Ā.* sūdzību par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2012. gada 2. maija lēmuma Nr. 1434 (2012. gada 8. janvāra administratīvā pārkāpuma protokols Nr. PD 617670) atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2012. gada 8.janvārī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes jaunākais inspektors sastādīja *A.Ā.* administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PD 617670 (turpmāk – Protokols) par to, ka viņš 2012. gada 8. janvārī plkst. 16.00 Rīgā vadīja transportlīdzekli Ford, valsts reģistrācijas Nr.*/reģistrācijas numurs/*, pa Brīvības ielu no Dzērbenes ielas puses Lielvārdes ielas virzienā, un brīdī, kad luksofora pamatsekcijā dega aizliedzošais sarkanais signāls, bet kreisā pagrieziena papildsekcija nedega, pabrauca garām vietai, kur jāaptur transportlīdzeklis, iebrauca krustojumā ar Lielvārdes ielu un veica kreiso pagriezienu, tādējādi pārkāpjot Ministru kabineta 2004. gada 29. jūnija noteikumu Nr. 571 „Ceļu

satiksmes noteikumi" (turpmāk arī – Ceļu satiksmes noteikumi) 56.8. punkta prasības. Pārkāpums fiksēts videoierakstā. *A.Ā.* ar Protokolu saukts pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – LAPK) 149.[5]panta pirmās daļas pārkāpumu, uzliekot naudas sodu Ls 20.

[2] Nepiekrītot Protokolam, sūdzības iesniedzējs to apstrīdēja. Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2012. gada 2. maija lēmumu Nr. 1434 (turpmāk arī – Lēmums) Protokols atstāts negrozīts. Lēmums pamatots ar šādiem argumentiem.

[2.1] Lietā nepastāv strīds par to, ka sūdzības iesniedzēja transportlīdzeklis 2012. gada 8. janvārī plkst. 16.00 atradās kustībā Rīgā, pa Brīvības gatvi no Dzērbenes ielas puses Lielvārdes ielas virzienā, un sūdzības iesniedzēja transportlīdzeklis Brīvības gatves un Lielvārdes ielas krustojumā veica kreiso pagriezienu. Lietā noskaidrojams, vai *A.Ā.* veica kreisā pagrieziena manevru pie luksofora aizliedzošā sarkanā signāla.

[2.2] Papildus izprasīta informācija no Rīgas domes Satiksmes departamenta un noskaidrots, kad Lielvārdes ielas luksofora pamatsekcijā paralēli sarkanās gaismas signālam iedegas dzeltenās gaismas signāls, tad Brīvības gatves luksofora pamatsekcijā jau 2 sekundes deg sarkanais gaismas signāls. Iepazīstoties ar videoierakstu un ņemot vērā Rīgas domes Satiksmes departamenta sniegto informāciju, secināms, ka transportlīdzeklis Ford iebrauca krustojumā 3 sekundes pēc tam, kad ir nodzisusi papildsekcija.

[2.3] Lēmumā analizēts videoierakstā redzamais.

[2.4] Saskaņā ar policijas aprēķiniem transportlīdzeklis atradās apmēram 41,7 metru no krustojuma, kas ir pietiekams attālums, lai apstātos pie luksofora tam paredzētā vietā.

[2.5] Sods uzskatāms par samērīgu, jo piemērots minimālais sods.

[2] Administratīvajā rajona tiesā saņemta *A.Ā.* sūdzība, kurā sūdzības iesniedzējs norāda, ka veicis kreiso pagriezienu uz Lielvārdes ielu brīdī, kad dedzis zaļais luksofora signāls, bet pēc tam apstādināts. Sūdzības iesniedzējs nepiekrīt, ka būtu veicis Protokolā un Lēmumā norādīto pārkāpumu. Videoierakstā nebija redzami luksofora signāli, kas regulē braukšanu par Brīvības gatvi un pagriezienu no Brīvības gatves uz Lielvārdes ielu. Arī vieta, kur sūdzības iesniedzējam pirms luksofora bija jāaptur transportlīdzeklis (vieta, kur sākas krustojums) videoierakstā nav redzama, to aizsedz ēkas stūris. Videoierakstā nav redzams brīdis, kad transportlīdzeklis iebrauc krustojumā, līdz ar to tas nebija redzams arī policijas inspektoram. Videoierakstā transportlīdzeklis redzams tikai pēc iebraukšanas krustojumā. Policijas aprēķini par transportlīdzekļa attālumu no krustojuma nav pamatoti, jo netika mērīts sūdzības iesniedzēja transportlīdzekļa ātrums. Sūdzības iesniedzēja transportlīdzeklis braucis ar ātrumu aptuveni 20 km/h, tādējādi nobraucot aptuveni 5 metrus sekundē. Balstoties uz reālistiskiem pieņēmumiem par braukšanas ātrumu, pamats uzskatīt, ka transportlīdzeklis iebrauca krustojumā brīdī, kad luksofora papilsekcija, kas atļāva pagrieziena manevru, vēl nebija nodzisusi. Sūdzības iesniedzēja argumenti Protokola aizpildīšanas brīdī netika uzklausīti, un sūdzības iesniedzējam netika izklāstītas viņa tiesības atbilstoši LAPK 260. pantam.

[3] Valsts policija rakstveida paskaidrojumā sūdzību neatzīst uz Lēmumā norādīto argumentu pamata, paskaidrojot, ka ar visiem lietas materiāliem sūdzības iesniedzēja vaina ir pierādīta.

[4] Sūdzības iesniedzējs tiesas sēdē atsaucās un sūdzībā norādītajiem argumentiem.

[5] Iestādes pārstāve tiesas sēdē sūdzību neatzina, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem. Norādīja, ka policijas darbinieki situāciju redz dzīvē daudz labāk, nekā to fiksē videoieraksts. No luksofora shēmas redzams, ka „stop" līnija ir pie gājēju luksofora. Pārkāpums ir acīmredzams.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, izvērtējusi lietas materiālus un procesa dalībnieku paskaidrojumus, secina, ka sūdzība nav pamatota, bet Lēmums atstājams negrozīts.

[7] Lēmums ir pamatots ar Ceļu satiksmes noteikumu 56.6 punktu un LAPK 149.^{5}panta pirmo daļu.

Ceļu satiksmes noteikumu 56.6 punkts noteic, ka zaļas bultas (bultu) signāls uz melna fona atļauj braukt norādītajā virzienā (virzienos). Tāda pati nozīme ir zaļai bultai luksofora papildsekcijā (..). Ja zaļās bultas signāls luksofora papildsekcijā ir izslēgts, transportlīdzekļu braukšana attiecīgajā virzienā ir aizliegta.

LAPK 149.^{5}panta pirmā daļa noteic, ka par braukšanu, ja luksoforā deg aizliedzošais signāls, vai par nepakļaušanos satiksmes regulētāja signālam vai braukšanu virzienā, kas ir aizliegts ar satiksmes regulētāja signālu, – uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no divdesmit līdz simt latiem.

[8] Saskaņā ar LAPK 289.^{13}panta trešo daļu, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Izvērtējot Lēmumu, tiesa atzīst, ka Lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams. Tādējādi tiesa pievienojas Lēmumā norādītajai motivācijai.

[9] Sūdzības iesniedzēja argumentiem, ka pārkāpums nav redzams no videoieraksta, nav nozīmes, jo lietā ir vērtējami visi pierādījumi to kopumā un savstarpējā saistībā. Tiesa piekrīt iestādes norādītajam, ka policijas darbinieki vizuāli redz pārkāpumu daudz labāk un daudz labāk spēj novērtēt faktiskos apstākļus pārkāpuma izdarīšana brīdī un vietā, salīdzinot ar videoierakstā redzamo. Turklāt LAPK tiesiskais regulējums nav noteicis videoierakstu kā obligātu pierādīšanas līdzekli strīdus pārkāpuma fiksēšanai, bet tas ir tikai viens no pierādījumiem lietā. Likumdevējs ir paredzējis Valsts policijas amatpersonām tiesības virkni pārkāpumu fiksēt vizuāli, izņemot, piemēram, ātruma pārsniegšana jākonstatē ar speciāli šim nolūkam paredzētām mērierīcēm vai

alkohola reibums jāfiksē ar speciāli šim nolūkam paredzētiem tehniskiem līdzekļiem vai medicīniskām metodēm.

Attiecībā uz sūdzības iesniedzēja iebildumiem, ka viņš braucis tikai apmēram ar 20 km/h lielu ātrumu, nevis 50 km/h, tiesa norāda, ka, jo lēnāk brauca sūdzības iesniedzējs, jo viņam bija lielāka iespēja apstāties pie horizontālās līnijas uz brauktuves pirms luksofora.

Attiecībā uz sūdzības iesniedzēja argumentu, ka viņam nav izskaidrotas tiesības Protokola sastādīšanas brīdī, pirmkārt, tiesa norāda, ka no Protokola redzams, ka sūdzības iesniedzējs ir parakstījies Protokola sadaļā, ka tiesības un pienākumi ir izskaidroti, turklāt sūdzības iesniedzējs veicis ierakstu, ka paskaidrojumus sniegs vēlāk. Otrkārt, tiesa, izskatot lietu, nekonstatē, ka sūdzības iesniedzējam līdz lietas izskatīšanai tiesas sēdē būtu radušās kādas negatīvas sekas saistībā ar tiesību un pienākumu nezināšanu. Arī pats sūdzības iesniedzējs uz kādu savu tiesību izmatošanas liegumu vai ierobežojumu nav norādījis.

Tiesa konstatē, ka Protokolā norādīts, ka pārkāpts Ceļu satiksmes noteikumu 56.8. punkts, bet Lēmumā norādīts, ka pārkāpts Ceļu satiksmes noteikumu 56.6. punkts. Šādai kļūdai lietā nav nozīmes, jo Lēmumā norādīta pareizā tiesību norma.

[10] Pārkāpumu nevar atzīt par maznozīmīgu, jo izskatāmajā lietā LAPK 21.pants nav piemērojams (LAPK 149.^{5}panta pirmās daļas sankcijā paredzētais naudas sods pārsniedz Ls 30). Tā kā sūdzības iesniedzējam piemērots sankcijā paredzētais minimālais naudas sods, iestādei papildus nebija jāizvērtē LAPK 32.pantā norādītie soda piemērošanas apstākļi, jo tos jau izvērtējis likumdevējs.

[11] Ņemot vērā spriedumā izvērtētos apstākļus un tiesas izdarītos secinājums, Lēmums ir atstājas negrozīts, bet sūdzība noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12} panta otrās daļas 1. punktu un 289.^{18} pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2012. gada 2. maija lēmumu Nr. 1434 (2012. gada 8. janvāra administratīvā pārkāpuma protokols Nr. PD 617670), bet *A.Ā.*, personas kods */personas kods/*, **sūdzību noraidīt.**

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 darba dienu laikā no pilna sprieduma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese (paraksts) I.Putra

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas tiesnese I.Putra
Rīgā, 2013. gada 28. martā.